

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813212431
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7813212431.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov: 1. J.. Q. W., N.. XX. XX. XXXX, T.P., Q.. P.. K. X, 2 K. W., N.. XX. XX. XXXX, K. W., A.Í. XXX, zastúpených: JUDr. Hedviga Gallová, Bratislava, Zámocká 26 proti žalovaným 1/ AKROPOLIS invest, s.r.o., Nitra, Mostná 13, IČO: 36775525, 2/ 1. konsolidačná spol. s.r.o., Nitra, Štefánikova 9, IČO: 43987397, 1/, 2/ zastúpenými: JUDr. Miroslav Belica, advokát, Advokátska kancelária AKMB, s.r.o., Nitra, Štefánikova trieda 79, 3/ OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31318916, 4/ J.. Z. G., N.. XX. XX. XXXX, T., F. XX, o určenie neplatnosti dražby a určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 8C/510/2013-375 zo dňa 9. apríla 2019

rozhodol:

I. M e n í rozsudok tak, že žalobu žalobcov zamietá.

II. Priznáva žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade proti žalobcom v 1. a 2. rade plný nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd určuje, že dobrovoľná dražba zo dňa 15. 10. 2013 vykonaná v priestoroch notárskeho úradu JUDr. Jozefa Farkašovského, ktorej priebeh bol spísaný do notárskej zápisnice NZ:36010/2013 NCR1s: 36702/2013, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, P. C. W. T. „.: W..Č.. XXX/XX D. W. P. N. Y. M. XXX V., W..Č.. XXX/XX - D. Y. M. XXX V., T. F. Č..B.. XXX N. W..Č.. XXX/XX, W. W. A. M. X/X- N., W. A. M. X/X-J., W. A. M. X/X-J., B. M. E. K..Ú.. K. W., Y. K. W., Y. T., M. N. B. K. T. je neplatná.

II. Súd určuje, že vlastníckmi predmetných nehnuteľností sú žalobcovia, a to pod A. M. X/X-J. spoločne, pod A. v 1/6-ine žalobkyňa 2/ a pod A. v 4/6-inách žalobkyňa 2/.

III. Súd priznáva žalobcom náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Žalobcovia podanou žalobou dňa 03. 12. 2013 žiadali, aby súd určil, že dobrovoľná dražba zo dňa 15. 10. 2013 vykonaná v priestoroch notárskeho úradu JUDr. Jozefa Farkašovského, ktorej priebeh bol spísaný do notárskej zápisnice NZ: 36010/2013 NCR1s: 36702/2013, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX P. C. W. T. „. W..Č.. XXX/XX D. W. P. N. Y. M. XXX V., W..Č.. XXX/XX D. Y. M. XXX V., T. F. Č..B.. XXX N. W..Č.. XXX/XX, W. W. A. M. X/X-J., W. A. M. X/X-J., W. A. M. X/X-J., B. M. E., K..Ú.. K. W., Y. K. W., Y. T., M. N. B. K. T. je neplatná a, že vlastníckmi predmetných nehnuteľností sú žalobcovia a to pod A. v 1/6-ine spoločne, pod A. v 1/6-ine žalobkyňa 2/ a pod A. v 4/6-inách žalobkyňa 2/.

3. Predmetom konania je žaloba žalobcov uplatnená titulom určenia, že dobrovoľná dražba je neplatná, ako aj titulom určenia vlastníckeho práva.

4. Podanú žalobu žalobcovia odôvodňovali tým, že dňa 25. 6. 2004 si zobrali od žalovaného v 3. rade (OTP Banka) hypotekárny úver vo výške 447.942,00 Sk (14.852,44 eur). Na zabezpečenie úveru bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosť, ktorá bola vo vlastníctve žalobcov. Žalovaný v 3. rade postúpil predmetnú pohľadávku voči žalobcom na žalovaného v 1. rade, ktorý poveril vymáhaním predmetnej pohľadávky žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 2. rade následne pristúpil k vymáhaniu pohľadávky, ktorú listom zo dňa 8. 3. 2013 vyčíslil sumou 19.859,02 eur a listom zo dňa 25. 3. 2013 upresnil výšku pohľadávku na sumu 20.242,80 eur, z ktorej sumy je istina vo výške 14.649,15 eur, úroky vo výške 273,04 eur, úroky z omeškania vo výške 327,27 eur, poplatky a pokuty vyplývajúce zo zmluvy vo výške 2.210,2856 eur, náklady a odmena dražobnej spoločnosti vo výške 2.783,05 eur. Žalobcom zmluva o postúpení pohľadávky ale doručená nikdy nebola. Žalobcovia dňa 16. 4. 2013 pod tlakom hrozby výkonu záložného práva podpísali Dohodu o splátkach s veriteľom pohľadávky (žalovaným v 1. rade), na dlžnú sumu spolu vo výške 20.337,20 eur s tým, že veriteľ určil na vyplatenie dlžnej sumy lehotu 60 dní v troch splátkach, a to vo výške prvej splátky 5.500,00 eur, druhej a tretej splátky vo výške po 7.418,46 eur, pričom celá dlžná suma mala byť vyplatená najneskôr do 17. 6. 2013, pod hrozbou zmluvných pokút vo výške po 338,96 eur, za každú omeškanú splátku. Žalobcovia dňa 17. 4. 2013 vyplatili prvú splátku vo výške 5.500,00 eur, ale ďalšie splátky už nevedeli zaplatiť. Mali za to, že táto dohoda bola zo strany žalobcov podpísaná pod nátlakom s poukazom na e-mailovú komunikáciu a jej citáciu. Následne žalovaný v 1. rade ako navrhovateľ dobrovoľnej dražby prostredníctvom žalovaného v 2. rade ako dražobníka pristúpil k uplatneniu záložného práva k založenej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov a k začatiu jeho výkonu, pričom žalovaná v 4. rade sa na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 15. 10. 2013 stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

5. Žalobcovia žalobu odôvodňovali aj nesúladom výšky dlhu vo vzťahu k splácaniu úveru, keďže aj keď splácali predmetný úver v dohodnutých mesačných splátkach pravidelne od roku 2004 do 14. 2. 2012, mali zaplatenú len dlžnú sumu vo výške 8.659,55 eur. Napriek tomu žalovaný v 3. rade previedol svoju pohľadávku na žalovaného v 1. rade, pričom dlh vyčíslil až do výšky 14.649,15 eur. Nový veriteľ agresívnym spôsobom prostredníctvom žalovaného v 2. rade začal s vymáhaním pohľadávky ich dlžoby s nárastom až na sumu 20.337,20 eur, napriek ich snahe uhradiť dlžobu splátkou vo výške 5.500,00 eur, čo aj učinili s odkazom na uzavretú dohodu o splátkach.

6. Čo sa týka neplatnosti dražby žalobcovia taktiež poukazovali na nedoručenie nielen postúpenia pohľadávky ale aj oznámenia o termíne dražby, oznámenia o čase konania ohliadky domovej nehnuteľnosti, o cenovom ohodnotení ich nehnuteľností. Nesúhlasili s cenou ohodnotenej nehnuteľnosti a ani s výškou vymáhanej pohľadávky ku dňu konania dražby, ktorá nebola upresnená. Preto konaním žalovaného v 1. a 2. rade boli ukrátení na svojich právach a ich konanie sa prieči dobrým mravom. Rovnako poukazovali aj na rozpor s dobrými mravmi, čo sa týka výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zabezpečení záväzku dlžníka dobrovoľnou dražbou a to s poukazom na jej absolútnu neplatnosť (v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“), keďže ich dlh bol ku dňu konania dražby takmer úplne splatený. Apelovali zásadou platnou pri prevodoch nehnuteľností, podľa ktorej „nikto nemôže previesť na iného viac práv než má sám“ a v prípade, ak je právny úkon neplatný, je neplatný aj prevod nehnuteľností a to bez ohľadu na dobromyseľnosť osoby na strane nadobúdateľa, ktorá je vzhľadom na všetky skutkové a právne okolnosti vylúčená. Dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník draženej veci, tak nemôže byť konaním v súlade so zákonom a preto s odkazom na čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 2 Ústavy SR sa žalobcovia v zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v zákonnej trojmesečnej lehote domáhali určenia neplatnosti dražby, keďže boli touto dražbou dotknutí na svojich právach.

7. Žiadali, aby súd ako predbežnú otázku posúdil platnosť Zmluvy o úvere zo dňa 25. 6. 2004, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 25. 6. 2004, Zmluvy o postúpení pohľadávky, Dohody o splátkach zo dňa 16. 4. 2013, ktoré sa javia podľa žalobcov ako neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi, keďže obsahujú množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, v dôsledku ktorých sú žalobcovia pre rovnaké porušenie zmluvných podmienok, t.j. omeškanie s platením splátky úveru, postihnutí viacerými spôsobmi špecifikovanými v odôvodnení podanej žaloby. Žalobcovia mali za to, že neprimerane vysoké sankcie z dlžnej sumy predstavujú nekalú zmluvnú podmienku spôsobujúcu

neplatnosť zmluvy o úvere a následne aj zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť žalobcov, vzhľadom na ich akcesorickú povahu, a preto nebolo možné uskutočniť výkon záložného práva.

8. Naliehavý právny záujem žalobcovia odvodzovali od straty vlastníckeho práva k domovej nehnuteľnosti, v ktorej bývali a využívali ju aj na podnikateľské účely, z dôvodu ich údajného dlhu z titulu Zmluvy o hypotekárnom úvere a to bez skúmania existencie skutočného dlhu, bez skúmania neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách a to súdom alebo nezávislým orgánom, bez zreteľa na nesúlad pri výpočte istiny úveru a sankcií, pričom samotná istina zo sumy 14.852,42 eur sa niekoľkonásobne navýšila.

9. Žalovaní so žalobou žalobcov nesúhlasili, keďže nedošlo k porušeniu ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách (zákon č. 527/2002 Z.z.).

10. O podanej žalobe prvotne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom, č.k. 8C/510/2013-296 zo dňa 28. júna 2016, proti ktorému podali odvolanie žalobcovia, a keďže podané odvolanie žalobcov bolo dôvodné, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/374/2016-364 zo dňa 23. októbra 2017 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to z dôvodu riadneho odôvodnenia výsledkov vykonaného dokazovania, nielen čo sa týka napádaných skutočností týkajúcich sa neplatnosti dražby, ale aj s poukazom na to, či bol pri konaní dražby dodržaný zákon o dobrovoľných dražbách, keďže to vyžaduje potreba zvýšenej ochrany súdu v týchto konaniach práve pri nehnuteľnostiach určených na bývanie, so zohľadnením vo veci ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

11. Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania v znení jeho doplnenia, po opätovnom vyhodnotení skutkového stavu, vec právne posúdil v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obz“), § 21 ods. 2, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 45 až 50 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), v znení citovaných rozhodnutí Ústavného súdu SR, rozsudkov Krajského súdu v Prešove a konštatoval dôvodnosť uplatnenej žaloby žalobcov.

12. Zo Zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 25. 6. 2004 uzavretej medzi OTP Banka Slovensko a žalobcami 1/, 2/, medzi žalobkyňou 1/ ako dlžníčkou a žalobcom 2/ ako spoludlžníkom súd prvej inštancie mal za preukázané, že jej účelom bolo splatenie úveru na predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov, pričom banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkovi na tento účel hypotekárny úver vo výške 447.942 Sk, s lehotou splatnosti 25 rokov pri úrokovej sadzbe s konštrukciou podľa bodu 2. tohto článku, podľa ktorého je predmetný hypotekárny úver úročený pohyblivou úrokovou sadzbou, ktorá pozostáva zo základnej sadzby pre pohyblivý systém úročenia hypotekárnych úverov platných v deň podpisu zmluvy uvádzanej v percentách ročne a dohodnutej prirážky vo výške 0,60 % ročne. Výsledná úroková sadzba v deň podpisu zmluvy predstavovali 7,30 % ročne. V článku 2. Zmluvy o zabezpečení hypotekárneho úveru v bode 1. je uvedené, že návratnosť hypotekárneho úveru je zabezpečená zriadením záložného práva na predmetné nehnuteľnosti. V bode 9. článku 4. splácania hypotekárneho úveru sa uvádza, že ak je dlžník v omeškaní so splatením úveru, splátky úveru podľa tejto zmluvy, banka je oprávnená od nasledujúceho dňa po dni splatnosti tejto splátky účtovať úrok dohodnutý v tejto zmluve zvýšený o úrok z omeškania z nesplateného úveru vo výške sadzieb určených bankou v zmysle aktuálnej pracovnej inštrukcie platnej v deň omeškania so splatením úveru až do dňa skutočného zaplatenia splátky. Podľa bodu 13 tohto článku banka je oprávnená ak dlžník v dohodnutom termíne splatnosti neuhradí mesačnú anuitnú splátku alebo neuhradí dve po sebe nasledujúce splátky úveru alebo ak neuhradí poplatky alebo neplatí poisťné alebo ak použije hypotekárny úver na iný ako v tejto zmluve dohodnutý účel, alebo ak uplatní žiadosť na štátny príspevok na viac ako jeden hypotekárny úver alebo porušuje ďalšie podmienky, obmedziť alebo zastaviť čerpanie dohodnutého úveru, požadovať splatenie úveru vrátane úrokov, poplatkov jednorázovo pred termínom splatnosti, uplatniť právo vyplývajúce zo zabezpečenia úveru, vymáhať pohľadávku v zmysle platných právnych predpisov, zvýšiť dohodnutý úrokovú sadzbu o sadzbu úroku z omeškania, uplatniť práva vyplývajúce zo zabezpečenia úveru, požadovať ďalšie zabezpečenie za poskytnutý úver a podľa písm. h) postúpiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi tretej osobe a podľa písm. m) žiadať uznanie záväzku v zmysle platných právnych predpisov.

13. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti zo dňa 25. 6. 2004 vyplýva, že OTP Banka Slovensko, a.s. ako zmluvná strana uzavrela so žalobcami 1/, 2/ zmluvu o zriadení záložného práva podľa § 151a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka na zabezpečenie pohľadávky OTP Banky, ktorá

vyplýva z predmetnej zmluvy o hypotekárnom úvere. Záložca týmto potvrdil, že s obsahom uvedenej zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru, vrátane príloh, bol oboznámený, pričom zmluva je podpísaná obidvoma záložcami.

14. Z Dohody o splátkach uzavretej dňa 16. 4. 2013 medzi žalovaným 1/ a žalobcami 1/, 2/ (na čl. 24 spisu) zase vyplýva, že dlžníci si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere riadne a včas a veriteľ na základe dohody s OTP Bankou sa stal záložným veriteľom, a nakoľko sa dlžníci mienia vyhnúť uplatneniu záložného práva k nehnuteľnostiam, pristupujú k dohode o splátkach, na základe ktorej má byť uspokojená pohľadávka veriteľa. Veriteľ vyčíslil výšku pohľadávky pri predpokladanom splatení dlhu v priebehu troch mesiacov a v troch splátkach nasledovne: istina, príslušenstvo 14.649,15 eur, úroky 312,04 eur, úroky z omeškania 382,67 eur, poplatky a pokuty vyplývajúce zo zmluvy 2.210,28 eur, náklady a odmena dražobnej spoločnosti (právne a notárske služby, ocenenie znalcom, reklama, cestovné náklady) 2.783,05 eur, spolu 20.337,20 eur. Následne na podklade dohody o splátkach zaplatili žalobcovia veriteľovi dňa 17.04. 2013 prvú z troch dojednaných splátok vo výške 5.500,- eur.

15. Z listu žalovaného 2/ na čl. 27 spisu adresovaného žalobkyni 2/ je podľa súdu zrejme oznámenie výšky pohľadávky ku dňu 15. 3. 2013 v celkovej sume 19.859,20 eur.

16. Z podania právneho zástupcu žalovaných 1/, 2/ zo dňa 21. 2. 2019 súd zistil, že pred uzatvorením dohody o splátkach zo dňa 16. 4. 2013 medzi veriteľom a žalobcami bol dlh žalobcov dražobníkom vyčíslený ku dňu 15. 6. 2013 úkonom s názvom „vyčíslenie dlžnej sumy“ zo dňa 2. 4. 2013 spolu vo výške 20.337,20 eur, ktorá pozostávala z istiny a príslušenstva vo výške 14.649,15 eur (výška postúpenej pohľadávky), úrokov odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 312,04 eur, úrokov z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 382,675 eur, poplatkov a pokút vyplývajúcich z príslušných zmlúv vo výške 2.210,28 eur a nákladov z uplatnenia pohľadávky vo výške 2.783,05 eur, Vzhľadom na uvedené veriteľ pokračoval vo výkone záložného práva predajom zálohu na dražbe. Cena dosiahnutá vydražením bola 28.200,- eur a bola použitá tak, že 14.928,25 eur bola použitá na uspokojenie pohľadávky veriteľa, 4.265,20 eur bola použitá na úhradu nákladov dražby a 9.006,55 Eur bola zložená do notárskej úschovy.

17. Po oboznámení listín viažucich sa k postúpeniu pohľadávky na čl. 83 až 88 sporu, t.j. vyhlásenia úveru za predčasne splatný a oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo 7. 11. 2012 (č.l. 455 spisu), oznámenia o postúpení pohľadávky z 15. 2. 2013 (č.l. 83 spisu), oznámenia o postúpení pohľadávok a žiadosti o zmenu údajov týkajúce sa záložného práva z 15. 2. 2013 (č.l. 84 spisu) s pripojenými doručeniami na čl. 87 spisu, súd prvej inštancie konštatoval, že bol v danom prípade dodržaný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a rovnako, že žalobcom boli doručované dražobníkom podania formou listových zásielok do vlastných rúk za primeraného použitia § 45 - § 50 Občianskeho súdneho poriadku v tom čase účinného (ďalej len „OSP“).

18. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že celkovo bolo zaslaných niekoľko výziev na ocenenie nehnuteľnosti - prvá výzva na ocenenie bola žalobcom zaslaná dňa 27. 2. 2013, druhá výzva na ocenenie dňa 21. 3. 2013 a tretia 4. 6. 2013 s tým, že podľa poslednej výzvy zo dňa 4. 6. 2013 sa ocenenie nehnuteľnosti malo uskutočniť dňa 15.7.2017 (podľa zistenia odvolacieho súdu správne 2013), ale z dôvodu, že v tom čase boli v nehnuteľnosti ubytovaní hostia, žalobkyňa v 2. rade dňa 14. 7. 2013 požiadala dražobníka o odklad návštevy znalca, čím o termíne oceňovania nehnuteľnosti vedela a bola na sprístupnenie nehnuteľnosti znalcovi za účelom ocenenia nehnuteľnosti aj vyzvaná, a preto sa obhliadka nehnuteľnosti znalcom uskutočnila až dňa 24. 7. 2013, a to po ústnej dohode medzi žalobkyňou a dražobníkom.

19. Taktiež mal súd za preukázané, že dražobník so žalobcami viackrát komunikoval nielen prostredníctvom elektronickej pošty, ale aj telefonicky s tým, že žalobcovia mu nikdy neoznámili, žeby sa zdržiavali na inej adrese, ako na adrese trvalého pobytu s tým, že listinné dôkazy o doručovaní zo strany žalovaného v 2. rade, resp. žalovaného v 1. rade sú obsiahnuté v spise na čl. 485 - 488 a ich presný obsah je uvedený v písomnom vyjadrení žalovaných v 1. a 2. rade na čl. 445 spisu.

20. Čo sa týka ceny predmetnej nehnuteľnosti žalobcovia v konaní predložili znalecký posudok č. 93/2018 zo dňa 7. 5. 2018 znalkyne J.. V. X., ktorá stanovila všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov v sume 84.700,00 eur, pričom vydražená cena nehnuteľnosti bola v nižšej výške, ako aj cena stanovená znaleckým posudkom s tým, že rovnako predložený znalecký posudok preukazuje skutočnosť, že

nehnutelnosť sa využíva na bývanie, rekreáciu, na malé podnikanie, penzión a v čase konania dražby v predmetnej nehnuteľnosti bývala žalobkyňa, jej brat T. K., ako aj dve deti, t.j. C. W., ktorý v tom čase študoval v Bratislave a dcéra Z. N. W., ktorá študovala v Košiciach, pričom žalobkyňa v 2. rade spolu s bratom bývala v dome od narodenia a ich pobyt bol zrušený až 30. 10. 2013 s tým, že v súčasnosti má trvalý pobyt v tej istej obci u majiteľa domu na tej istej ulici a syn má trvalý pobyt u starých rodičov, tiež sa tej obci, pričom na K. X M. T., mali všetci vedený trvalý pobyt s prestávkami v závislosti od rodinnej situácie, okrem brata T. K.. Trvalý pobyt menili kvôli mame, ktorá bola dlhodobo chorá, čo má preukazovať potvrdenie obce K. W. predložené žalobcami. Čestné prehlásenie zo dňa 29. 1. 2019 preukazuje silné väzby žalobkyne na obec K. W. a na tunajšiu komunitu, keďže sa aktívne zúčastňuje v samospráve a verejnom dianí obce, vedie webový portál, ktorý píše o dianí v K. W., od roku 2018 je poslankyňou obecného zastupiteľstva v K. W. a od roku 2011 pôsobila v komisii kultúry, športu a cestovného ruchu a tiež v rómskej komisii v K. W..

21. Z predloženého listinného dôkazu a to znaleckého posudku č. 93/2018 súd zistil, že všeobecná hodnota stavieb a pozemkov bola určená sumou 84.700,- eur a porovnaním so znaleckým posudkom č. 48/2013 zo dňa 12. 08. 2013 znalca J.. P.. Q. K., kde bola určená všeobecná hodnota stavieb a pozemkov sumou 37.600,- eur vyplýva, že pri konaní dražby bola cena nehnuteľností zrejme podhodnotená.

22. Súd teda vyhovel žalobe po zistení, že žalobcom skutočne v čase postúpenia pohľadávky a v čase konania dražby nebolo a nemohlo byť celkom zrejme z čoho pozostáva „vymáhaná“ suma a to zvlášť čo sa týka úrokov, poplatkov a ďalších poplatkov, keďže túto skutočnosť žalovaní 1, 2 spresňovali počas konania na výzvu súdu, čo ale nespôsobuje dôvod neplatnosti dražby. Súd bol toho názoru, že v danom prípade napriek postúpeniu pohľadávky sa nezmenil charakter úveru t.j. išlo naďalej o hypotekárny úver, ktorý nemá charakter spotrebiteľského úveru a neoznámenie presných informácií týkajúcich sa vymáhaného zostatku úveru voči žalobcom prinajmenšom nesvedčí o konaní v súlade s dobrými mravmi.

23. Súd prvej inštancie ale dospel k záveru, že predmetnou dražbou boli dotknuté tri ústavné práva žalobcov (najmä žalobkyne 2/) a to právo na bývanie, na prácu a na slobodné podnikanie a v neposlednom rade právo vlastníť majetok.

24. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom proti žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

25. Proti rozsudku podali v zákonne lehote (včas) odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Uplatnili odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Poukazovali na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, čím je rozhodnutie nezákonné, arbitrárne a svojvoľne, keďže absentujú zákonné náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Napadnuté rozhodnutie nedáva jasné, zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky a to z dôvodu, že v konaní absentuje určenie akejkoľvek relevantnej právnej normy, na podklade ktorej súd vyslovil svoj záver o neplatnosti dražby, keďže sa nevyrovnal so skutočnosťou, že vysloviť neplatnosť dražby je súd podľa Zákona o dobrovoľných dražbách oprávnený len v prípade, ak sa preukáže, že záložná zmluva je neplatná, alebo ak boli porušené ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaní v 1. a 2. rade tvrdia, že záložná zmluva je platná a k žiadnemu porušeniu ustanovenia Zákona o dražbách nedošlo, čím neexistuje žiadny zákonný dôvod pre vyslovenie neplatnosti dražby. Aj keď súd v rozsudku netvrdí opak, t.j. žeby v danom prípade došlo k akémukoľvek porušeniu ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách nie je zákonný dôvod, pre ktorý súd neplatnosť dražby vyslovil a to z dôvodu, že ak by aj znalec pri oceňovaní predmetu dražby pochybil, nie je to dôvod pre určenie neplatnosti dražby, keďže sa nejedná o porušenie ustanovení Zákona o dražbách, pričom sa súd vyhol odpovedi na túto argumentáciu žalovaných. Ďalej poukazovali na protirečivosť rozsudku a porušenie zásady kontradiktórnosti a rovnosti zbraní, keďže súd aj keď dospel k záveru, že viackrát bol záväzok žalobcov vyčíslený, žalobcom nemohlo byť celkom zrejme, z čoho pozostáva vymáhaná suma.

26. Čo sa týka naplnenia odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 d/ CSP, súd vzhľadom na existenciu dvoch znaleckých posudkov, s diametrálne odlišnými závermi, nepribal do konania ako znalca príslušný znalecký ústav, za účelom vysporiadania sa s dôvodmi rozdielných záverov oboch znalcov s tým, že treba apelovať na to, že súdu ani neprináleží hodnotiť cenu nehnuteľnosti určenú odbornými znalcami, resp. ich znaleckými posudkami, čo je zásahom do ústavných práv žalovaných.

27. Čo sa týka odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, žalovaný v 1. a 2. rade poukazovali na to, že aj keď súd vyslovil neplatnosť dražby, keďže vychádzal z daného skutkového stavu ochrany bývania, daný skutkový stav nemožno subsumovať pod ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, a to z dôvodu, že vysloviť neplatnosť dražby možno len v prípade porušení ustanovenia tohto zákona. So zreteľom na tento dôvod, tak nie je vo veci naplnený žiadny zákonný dôvod v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý by súd oprávňoval určiť dražbu za neplatnú, keďže dražobník si povinnosti v zmysle zákona splnil.

28. Uvedol, že keby cena zistená znaleckým posudkom bola podhodnotená, o nehnuteľnosť prejavil vydražiteľ záujem až po ôsmich zníženiach, keď najnižšie podanie kleslo na sumu 28.000,00 eur, pričom dražobník si svoju povinnosť v zmysle § 12 ods. 1 Zákona o dražbách splnil a zaistil ohodnotenie nehnuteľnosti od odborníka na danú činnosť a to od znalca zapísaného v zozname znalcov vedenom MS SR. Dražobník nie je odborne spôsobilá osoba a ani zákonom určená na to, aby sama vykonávala odhad ceny nehnuteľnosti, keďže jeho povinnosťou je len nehnuteľnosť dať ohodnotiť, nie nehnuteľnosť ohodnotiť a preto dražobník postupoval v súlade so zákonom, t.j. § 12 ods. 1 Zákona o dražbách. Uvedol, že ak by znalec pochybil nie je to dôvodom pre určenie neplatnosti dražby, čo vyslovil už aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení s tým, že súd prvej inštancie je v zmysle § 391 ods. 2 CSP týmto viazaný. Čo sa týka ohľadom možného rozporu konania s dobrými mravmi žalovaní uviedli, že podľa § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je možné použiť ust. podľa § 3 OZ na právne vzťahy medzi záložným veriteľom a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva, pričom treba zohľadniť tú skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o zákonom aprobovaný spôsob vymáhania peňažnej pohľadávky od dlžníkov, kedy dlžníci spôsobili taký stav, že dochádzalo k porušeniu ústavného práva veriteľa (právo vlastníť majetok). Keďže žiadne pochybenie v zmysle Zákona o dražbách vo veci preukázané nebolo, žalovaní navrhovali rozsudok zrušiť, prípadne žalobu žalobcov zamietnuť a priznať im nárok na náhradu trov konania.

29. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie aj žalovaný v 3. rade, ktorý poukazoval na listiny, ktoré súdu predložil:

- List „Výzva na zaplatenie Vášho záväzku po lehote splatnosti“ zo dňa 12. 9. 2012 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 1. rade),
- List „Výzva na zaplatenie Vášho záväzku po lehote splatnosti“ zo dňa 12.9.2012 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 2. rade),
- List „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva “ zo dňa 7. 11. 2012 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 1. rade),
- List „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva “ zo dňa 7. 11. 2012 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 2. rade), z ktorých žalobcovia mohli skutočne zistiť dlžnú zmluvu, ktorú žalovanému v 3. rade dlhovali.

Čo sa týka postúpenia pohľadávok poukazoval na dôkazy:

- List „Oznámenie o postúpení pohľadávok“ zo dňa 15. 2. 2013 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 1. rade) - už bol predložený do súdneho spisu,
- List „Oznámenie o postúpení pohľadávok“ zo dňa 15. 2. 2013 spolu s obálkou s doručenkou (adresát žalobca v 2. rade) - už bol predložený do súdneho spisu

príčom z doručených obálok a obsahu oznámení je zrejmé, že postúpenie pohľadávky bolo riadne oznámené obom žalobcom a žalobcovia zámerne zásielky nepreberali, pričom zásielky im boli doručované na adrese, ktorú oni uviedli ako aktuálnu adresu svojho bydliska, nielen v zmluvnej dokumentácii týkajúcej sa úverového vzťahu so žalovaným v 3. rade, ale navyše aj v podanej žalobe a v ďalších procesných podaniach, pričom treba brať do úvahy ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v tom znení, že ak mal adresát reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho taký prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil.

30. Žalovaný v 3. rade rovnako namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu a to s poukazom na citované rozhodnutie NS SR sp. zn. 5MCdo/1/2010 z 31. 1. 2011 a to čo sa týka konania o neplatnosť dražby, keďže nie je dotknutou osobou podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách a rovnako nie je ani nositeľom pasívnej vecnej legitímácie v konaní o určenie vlastníckeho práva, keďže nie je zapísaný v

katastri nehnuteľností ako vlastník predmetných nehnuteľností a ani si akokoľvek nenárokuje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

31. Žalovaný v 3. rade sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bolo dodržané, keďže nebola spochybnená zákonnosť a dôvodnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, k čomu aj citoval listiny na daný stav sa viažuce. Dodal, že realizoval Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dňa 7.11.2012, kedy boli žalobcovia v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 8 mesiacov s tým, že na toto omeškanie žalobcov a možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) upozornil žalovaný v 3. rade žalobcov Výzvou zo dňa 12. 9. 2012, ktorá bola obom žalobcom doručená, a to žalobcovi v 1. rade najneskôr dňa 10. 10. 2012 (kedy sa vrátila neprevzatá zásielka žalovanému v 3. rade) a žalobkyni v 2. rade prevzatím zásielky dňa 4. 10. 2012, t.j. teda obom žalobcom v lehote dlhšej ako 15 dní pred realizovaním Vyhlásenia. V obidvoch výzvach - pre oboch žalovaných bola presne určená dlžná suma s tým, že žalovaný v 3. rade nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobcovia si zásielky neprevzali.

32. Ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nekonštatoval, aby Zmluva o úvere obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, čo nebolo ani predmetom konania a to aj s poukazom na to, že neprijateľnosť podmienok žalobcovia uvádzali bez bližšieho odôvodnenia s tým, že k neprijateľným zmluvným podmienkam sa žalovaný v 3. rade vyjadril vo svojom písomnom stanovisku z januára 2018.

33. Odvolanie odôvodňoval podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP, so zreteľom na jeho nepreskúmateľnosť. Navrhoval, aby odvolací súd žalobu žalobcov zamietol a priznal žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania, eventuálne ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote (včas) podala odvolanie aj žalovaná v 4. rade. Uplatnila odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že aj keď súd posudzoval nárok žalobcu podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, skutkový stav pre danú normu nezahrnul s tým, že v danom prípade nastala aplikácia ust. § 27 ods. 1 citovaného zákona. Mala za to, že v danom prípade nie je naplnený žiadny zákonný dôvod v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý by súd oprávňoval určiť dražbu za neplatnú. Navrhovala rozsudok zrušiť, prípadne žalobu žalobcov zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

35. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov nesúhlasili s uplatnenými odvolacími dôvodmi a navrhovali rozsudok ako vecne správne potvrdiť, pričom si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukazovali na podané vyjadrenia v danej veci a to písomné, ako aj ústne

- s ohľadom na porušenie ústavných práv žalobcov
- s ohľadom na meniacu sa výšku pohľadávky a jej viaceré vyčíslenia pred podaním žaloby aj počas trvania sporu,
- s ohľadom na nedoručenie znaleckého posudku,
- s ohľadom na nekalé podmienky dohody o splátkach,
- s ohľadom na nátlak veriteľa a oklamanie veriteľa v pôvodne vymáhanej sume dlžoby,
- s ohľadom na viacnásobné úročenie vopred vyrubených, umelo vyfabrikovaných úrokov (z neexistujúceho omeškania),
- s ohľadom na dvojnásobné platby za náklady dražby,
- s ohľadom na komunikáciu žalovaných v 1. a 2. rade so žalobcami v 1. a 2. rade a mali za to, že žalobcovia predloženými listinami uniesli dôkazné bremeno, naproti tomu žalovaní svoju procesnú obranu neuniesli, keďže nedoručili znalecký posudok, neoznámili presnú výšku pohľadávky, podhodnotili nehnuteľnosť s poukazom aj na prepojenie žalovaného v 3. rade a nekalé podmienky v dohode o splátkach a uvedenie do omylu veriteľov ohľadom skutočnej výšky pohľadávky s tým, že rozhodnutie súdu musí zohľadniť len podstatné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci v znení citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR. Následne poukazovali na rozdielnosť im oznámenej výšky vymáhanej sumy a na preložený znalecký posudok a ich pochybnosti o trhovej hodnote nehnuteľnosti s tým, že nemali možnosť sa oboznámiť so znaleckým posudkom. Nesúhlasili so zámerným nepreberaním zásielok a k existencii pasívnej legitimácie žalovanej v 3. rade uvádzali, že žiadali ako prvotnú prehodnotiť platnosť hypotekárnej zmluvy.

36. Žalovaná v 4. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných v 1., 2. a 3. rade uvádzala, že súhlasí s odvolaniami v znení ňou navrhnutého odvolacieho návrhu.

37. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 3. a 4. rade uviedli, že sa stotožňujú s nimi tvrdenými skutočnosťami v znení ich odvolacieho návrhu.

38. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaných uviedli, že uplatnené odvolacie dôvody vo veci nie sú dané, keďže rozhodnutie je vecne správne, riadne a presvedčivo odôvodnené, pričom zotrvali na podaných vyjadreniach. Navrhovali rozsudok potvrdiť.

39. Žalovaná v 4. rade k vyjadreniu žalobcov opätovne poukazovala na to, že žalobcovia nepreberali písomnosti ani zo súdneho spisu, pričom dražba prebehla v súlade so zákonom.

40. Ďalšie vyjadrenia strán sporu súdu doručené neboli.

41. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01. 07. 2016 ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade ako podané včas a oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, na pojednávaní, ktoré nariadil odvolací súd z dôvodu potreby zopakovania a doplnenia dokazovania vo veci v zmysle ust. § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a § 379 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné a keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého rozsudku, v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok odvolací súd zmenil a nanovo rozhodol aj o nároku na náhradu trov celého konania v zmysle § 396 ods. 2 CSP.

42. Verejné pojednávanie sa konalo na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. 07. 2020 o 10.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. 212/II. poschodie, pričom miesto a čas pojednávania bolo oznámené stranám sporu doručením predvolania na pojednávanie minimálne 5 dní pred termínom pojednávania na odvolacom súde s tým, že právna zástupkyňa žalobcov uviedla, že žalobca v 1. prvom rade, aj keď predvolanie mu nebolo odvolacím súdom doručené, vie o termíne pojednávania, so zachovaním 5 - dňovej lehoty na prípravu pojednávania, pričom súhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Rovnako žalovaný v 3. rade ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a keďže súhlasil s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti, odvolací súd konštatoval splnenie zákonných podmienok v zmysle § 378 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 180 CSP a vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu v 1. rade, ako aj žalovaných v 1., 2. a 3. rade, nakoľko aj žalovaní v 1. a 2. rade prostredníctvom právneho zástupcu prítomného na pojednávaní svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s tým, aby odvolací súd konal v ich neprítomnosti.

43. Pojednávanie konané dňa 15. 07. 2020 odvolací súd odročil za účelom vyhlásenia rozhodnutia na deň 29. 7. 2020 o 10.10 hod. v poj. miestnosti č. 212/II. poschodie s tým, že prítomné strany sporu, ako aj ich právni zástupcovia na pojednávaní konanom dňa 15. 07. 2020 vzali termín verejného vyhlásenia rozhodnutia na vedomie, pričom termín vyhlásenia rozhodnutia bol taktiež aj uverejnený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP, ktorý bol ale z dôvodu práceneschopnosti referujúcej predsedníčky senátu preročený na 12. 08. 2020 o 10,15 hod., v poj. miest. č. 212/II.p. poschodí ,za splnenia predpokladov v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

44. Žalovaní v 1. a 2. rade uplatnili odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

45. Žalovaný v 3. rade uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP a žalovaná v 4. rade v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaní navrhovali rozsudok zrušiť, eventuálne

zmeniť a žalobu žalobcov zamietnuť a priznať im nárok na náhradu trov konania, nakoľko neboli v spore naplnené zákonné predpoklady v zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

46. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočíva v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

47. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03. 12. 2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

48. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

49. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

50. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

51. Odvolací súd konštatuje, že žalovaní v podaných odvolaniach argumentujú predovšetkým skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie ale nie v celom rozsahu vysporiadal náležite a správne a to čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu, ako aj právneho posúdenia veci. Odvolacie námietky žalovaných sú preto spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, keďže umožňujú prijať iné závery a to so zreteľom aj na to, že súd vo veci nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, so zreteľom aj na potrebu zvýšenej súdnej kontroly v týchto sporoch a preto odvolací súd v zmysle § 384 ods. 1 CSP dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakoval a taktiež ho doplnil a z tohto dôvodu v spore nariadil pojednávanie a predvolal strany sporu, ako aj ich právnych zástupcov s tým, že na pojednávaní vypočul žalobkyňu v 2. rade k namietaným skutočnostiam zo strany žalovaných, so zreteľom na zabezpečenie ochrany obydlia žalobcov.

52. Žalobkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že v čase vykonania dražby a doručovania listín súvisiacich s vykonaním dražby, ako aj v čase postúpenia pohľadávky mala jej rodina, t.j. ona, jej manžel, ako aj deti trvalý pobyt v T., ul. j. P.. K. X s tým, že v tom čase jej dcéra študovala v K. na strednej škole a syn na vysokej škole v A.. Ona mala prihlásený aj prechodný pobyt v K. W., Y. XXX a to ešte 5 rokov predtým, ako sa konala dražba. Tu sa zdržiavali častejšie, nakoľko nehnuteľnosť v K. W. im vyhovovala lepšie, a to so zreteľom aj na rodinné väzby viažuce sa ku K. W., keďže nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania je sčasti určená aj na bývanie. Aj keď na úradných listinách uvádzala len trvalý pobyt v T., zo vzájomnej komunikácie, a to telefonickej, ako aj emailovej, mali žalovaní v 1., 2., ako aj v 3. rade vedomosť o jej prechodnom pobyte. Dodala, že na adresu trvalého pobytu prichádzala asi dvakrát do mesiaca, a to vtedy, ak jej došli nejaké zásielky, tie na adrese trvalého pobytu preberala alebo ak si potrebovala nejaké veci vyzdvihnúť. Rovnako uviedla, že je ochotná svoj dlh uhradiť, ale po správnom vyčíslení, nie nebankovou inštitúciou, pričom má vedomosť, že jej bol poskytnutý úver vo výške okolo 14.000 eur, ktorý by mala po 25 rokoch zaplatiť vo výške asi okolo 20.000 eur. Rovnako mala vedomosť aj o tom, že sa dostala do omeškania a to viackrát, chcela to vždy dohodou vyriešiť, pričom mala rovnako vedomosť, že žalovanému v 3. rade uhradila dlh vo výške okolo 8.600 eur. Svoj dlh po dobu 8 rokov riadne a včas splácala a do omeškania sa do stala z toho dôvodu, že bola len jediný zarábajúci člen rodiny s tým, že nemala vedomosť o postúpení pohľadávky, o čom sa dozvedela až od žalovaného v 1. rade, ktorý od nej žiadal zaplatenie sumy vo výške okolo 21.000 eur, a preto uzavrela dohodu o splátkach, ktorú ale nemohla, čo sa týka podmienok ovplyvňovať, pričom žalovanému v 2. rade zaplatila okolo 5.000 eur v rámci dohody o splátkach a to pred dražbou. Rovnako dodala, že na adresu K. X, T. jej bolo doručené zo strany žalovaného v 3. rade aj vyhlásenie o predčasnej splatnosti dlhu, ale že pristúpi k vymoženiu dlžnej sumy, na to upozornená nebola.

53. Odvolací súd v zmysle § 385 ods. 2 CSP učinil podanie správy o doterajšom priebehu konania, a to oboznámením listín obsiahnutých v spise, ktoré sú v zápisnici odvolacieho súdu o pojednávaní konkrétne citované s tým, že strany sporu nežiadali ich prečítanie a zotrvali na podaných vyjadreniach, ako aj učinенých prednesoch a nakoľko ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali, odvolací súd vyhlásil dokazovanie za skončené a to po oboznámení vykonanej lustrácie v Registri obyvateľov SR a zistení, že žalobca v 1. rade má adresu trvalého pobytu od 5. 9. 2003 na adrese v T., Q.. P.. K. X a žalobkyňa v 2. rade je od 15. 06. 2015 prihlásená na A. XXX, Y. K. W..

54. Z potvrdenia Obce K. W. zo dňa 15. 2. 2018 bolo zistené, že J.. Q. W., N.. XX. XX. XXXX mal trvalý pobyt K. W., Y. XXX, od 7. 10. 1996 do 6. 4. 1998 a od 17. 5. 2002 do 5. 9. 2003 a K. W., N.. XX. XX. XXXX mala prechodný pobyt K. W., Y. XXX od 5. 9. 2003 do 5. 9. 2005 a od 14. 7. 2010 do 30. 10. 2013. Deti žalobcov nikdy nemali trvalý pobyt v K. W..

55. Odvolací súd so zreteľom na doteraz vykonané dokazovanie vo veci učinенé súdom prvej inštancie v znení jeho oboznámenia, ako aj doplnenia odvolacím súdom konštatuje, že žalobcovia tvrdili, že z poskytnutého hypotekárneho úveru mali pravidelnými splátkami ku dňu 14. 02. 2012 zaplatenú sumu vo výške 8.659,55 eur, ale napriek tejto skutočnosti, keďže sa dostali viackrát do omeškania, naposledy po 8 rokoch splácania úveru, postúpil žalovaný v 3. rade predmetnú pohľadávku na žalovaného v 1. rade vo výške 14.649,15 eur, pričom nový veriteľ začal s vymáhaním pohľadávky vo výške 20.337,20 eur.

56. Žalovaní v 1. a 2. rade k upresneniu výšky pohľadávky uviedli, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 02. 2013, postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalobcom na veriteľa vo výške 14.649,15 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 13.168 eur, úroku vo výške 1.508,51 eur, úroku z omeškania vo výške 74,26 eur a poplatkov vo výške 64,70 eur s tým, že pred uzatvorením dohody o splátkach zo dňa 16. 04. 2013, dlh žalobcov bol vyčíslený na sumu 20.337,20 eur, pozostávajúci z istiny s prísl. vo výške 14.649,15 eur, úrokov o výške 312,04 eur, úrokov z omeškania vo výške 382,675 eur, poplatkov a pokút vyplývajúcich zo zmluvy vo výške 2.210,28 eur a doposiaľ vynaložených nákladov a odmeny dražobníka vo výške 2.783,05 eur s tým, že po uzatvorení dohody zaplatili žalobcovia veriteľovi, t.j. žalovanému v 1. rade jednu splátku vo výške 5.500 eur, pričom z výpisu z úverového účtu vyplýva prehľad splácania úveru poskytnutého žalobcom žalovaným v 3. rade na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25. 06. 2004 na č. 10 spisu, z ktorého podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalobcovia sa zaviazali uhrádzať nielen istinu, ale aj bežný úrok a rovnako úrok z omeškania a poplatky, pričom každá platba je ďalej rozúčtovaná okrem istiny aj na úroky alebo úroky z omeškania, či poplatky a poslednú splátku žalobcovia realizovali dňa 14. 02. 2012 a do dňa postúpenia pohľadávky 15. 2.

2013 nezrealizovali žiadnu úhradu, čím je nedôvodná odvolacia námietka žalobcov k nejasnosti výšky vymáhanej sumy.

57. Z výziev na zaplatenie záväzku žalobcov po lehote splatnosti zo dňa 12. 09. 2012 adresovaných žalobcom v 1. a 2. rade je zrejmé, že tieto zásielky boli doručované žalobcom na adresu trvalého pobytu vid' listiny na č.l. 407 - 409, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávok na č.l. 410 - 412 s vyhlásením úveru za predčasne splatný a oznámení o začatí výkonu záložného práva na č.l. 413 v spojení s neúspešným doručovaním na č.l. 415 - 416, nakoľko od 14. 02. 2012 žalobcovia vôbec neuhradili akúkoľvek mesačnú splátku úveru (vid' výzvu na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti zo dňa 12. 09. 2012), z ktorej vyplýva, že žalobcovia boli v omeškaní viac ako 90 dní, keďže až do dňa uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 15. 02. 2013, neuhradili ani len časť omeškaného záväzku, čím je konštatovanie súdu prvej inštancie vecne správne, čo sa týka dodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorého splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018) len v prípade, ak banka nevyzve svojho klienta, aby dlh zaplatil a napriek písomnej výzve nie je klient v oneskorení viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, čo ale v tomto prípade nebolo naplnené.

58. Odvolací súd konštatuje, že v prípade neoznámenia alebo nepreukázania postúpenia pohľadávky aj voči dlžníkovi, môže dlžník platby naďalej realizovať pôvodnému veriteľovi a tento nemôže plnenie odmietnuť. Nemá to ale za následok neplatnosť dražby, prípadne neplatnosť postúpenia pohľadávky.

59. V znení procesného útoku žalobcov k neprijateľnosti zmluvných dojednaní týkajúcich sa zmluvy o hypotekárnom úvere, ako aj zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť, po ich preskúmaní, správne súd prvej inštancie nemohol konštatovať ich neplatnosť v zmysle § 39 OZ, keďže ide o dojednania v súlade so zákonom.

60. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

61. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; 12b) v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

62. Odvolací súd uvádza, že v konaní o neplatnosť dražby je potrebné vec právne posúdiť so zreteľom na preskúmanie zákonných podmienok v zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, čo súd prvej inštancie dôsledne neučinil, nakoľko aj keď konštatoval nenaplnenie podmienok pre vyslovenie neplatnosti dražby, dospel k nesprávnemu záveru, že nakoľko predmetná nehnuteľnosť slúži aj na bývanie s poukazom na ochranu obydlia a práva na bývanie, na prácu a na slobodné podnikanie, ako aj práva vlastníť majetok, predovšetkým u žalobkyne v 2. rade, žalobe žalobcov vyhovel.

63. Uvedený záver súdu prvej inštancie nie je správny, keďže nemohlo dôjsť u žalobcov v danom prípade so zreteľom na vyhodnotenie skutkového stavu, ako aj právne posúdenie veci k zmareniu práva na ochranu obydlia žalobcov, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom dražby ako jediná žalobcom neslúžila na bývanie, čím k zásahu do ústavného práva žalobcov na ochranu obydlia (najmä žalobkyne v 2. rade) nedošlo a to aj so zreteľom na rodinné väzby v danej obci, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia boli v čase postúpenia pohľadávky a konania dražby prihlásení aj na trvalý pobyt v T., L.. K. X, spolu s deťmi, pričom žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že si tam chodila pre veci, ako aj preberať zásielky asi dvakrát do mesiaca, čím sa aj reálne rodina žalobkyne na adrese trvalého pobytu zdržiavala,

aj keď žalobkyňa mala prechodný pobyt na inej adrese. Preto mali žalobcovia aj podľa odvolacieho súdu reálnu možnosť sa so zásielkami doručovanými zo strany žalovaných v 1., 2., ako aj 3. rade oboznámiť, a to aj s doručovaným znaleckým posudkom, berúc do úvahy aj viacnásobnú telefonickú, ako aj emailovú komunikáciu medzi žalobcami a žalovanými (viď v tomto smere vyjadrenie žalovaných na čl. 443 až 510 s pripojenými doručenkami, ako aj znaleckým posudkom), z ktorých aj po doplnení dokazovania vyplýva správny záver súdu prvej inštancie o dodržaní postupu v zmysle primeraného použitia § 45 až 50 O.s.p. v tom čase účinného s odkazom na ust. § 10 ods. 1 Zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

64. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z., písomnosti sa doručovali poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nebolo možné alebo účelné, doručovali sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej boli určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu. podľa poznámky pod čiarou, boli týmto predpisom ustanovenia § 45 až 50 O.s.p.

65. Dôvodom neplatnosti dražby nemôže byť ani cena nehnuteľnosti určená znaleckým posudkom, v prípade jej podhodnotenia, tak ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, nakoľko ak by cena určená znaleckým posudkom bola rozporná, uvedená skutočnosť nespôsobuje porušenie ustanovení zákona o dobrovoľnej dražbe, ale to má za následok vznik nároku na náhradu škody od znalca, za predpokladu, že sú splnené ostatné zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ktorá je krytá poistením znalca.

66. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie so zreteľom na určenie výšky dluhu žalobcov správne dospel k záveru, kedy úver prestal byť zo strany žalobcov splácaný, čím vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany žalovaného v 3. rade bolo dôvodné, pri správnom posúdení platnosti postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách s tým, že zmluva o hypotekárnom úvere nemá spotrebiteľský charakter, s odkazom na § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (viď bod 51 zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach) a nakoľko predmetná nehnuteľnosť ako jediná neslúžila na bývanie žalobcov, nedošlo v danom prípade z tohto dôvodu k zásahu do ústavných práv žalobcov (najmä žalobkyne v 2. rade) a to práva na bývanie, prácu, slobodné podnikanie a v neposlednom rade práva vlastníť majetok, nakoľko v spore nemožno konštatovať porušenie ust. § 21 ods. 2 Zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

67. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby podľa odseku 2 sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa odseku.

68. Keďže žalobcovia v konaní napádali neplatnosť zmluvy o hypotekárnom úvere, záložnej zmluvy, ako aj zákonnosť postúpenia, ktorú súd predbežne v konaní vo veci samej preskúmava, nie je vo veci daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v 3. rade a rovnako ani v konaní o určenie vlastníckeho práva, keďže žalovaný v 3. rade nie je zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností a ani sa vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti nechce stať (viď jeho dôvodnú odvoláciu námietku v bode 31. odôvodnenia tohto rozsudku).

69. Podľa § 21 ods. 5 Zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu.

70. So zreteľom na hore citované zákonné ustanovenie, tak zo zákona odpadá dôvodnosť určenia vlastníckeho práva. Udelením príklepu a zaplatením ceny, vydražiteľ nadobúda zo zákona vlastnícke právo k predmetu dražby.

71. Nakoľko odvolací súd žalobu žalobcov titulom určenia neplatnosti dražby zamietol, zo zákona odpadla dôvodnosť preskúmania žaloby o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorú odvolací súd preto taktiež zamietol.

72. S poukazom na ust. § 133 CSP a § 224 CSP, keďže v záhlaví nie je správne uvedený pobyt žalobcov, odvolací súd ukladá súdu prvej inštancie opraviť záhlavie napadnutého rozsudku v tomto smere.

73. Podľa § 133 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

74. Odvolací súd v znení odvolacích námietok, ako aj rozsahu odvolacieho preskúmania napadnutého rozsudku v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP ale nezistil v spore naplnenie zákonných predpokladov v zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, a preto z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého rozsudku, v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcov zamietol.

75. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Z dôvodu plného úspechu žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, nakoľko odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, priznal žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade plný nárok na náhradu trov celého konania proti neúspešným žalobcom s tým, že o výške tohto nároku v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súdny úradník v konaní na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Odvolací súd v danej veci nezistil naplnenie zákonných predpokladov v zmysle ust. § 257 CSP, ktorého preskúmanie ex offo súd vykonáva, keďže žalobkyňa v 2. rade uviedla, že obaja žalobcovia sú zamestnaní, pričom v smere ust. § 257 CSP ani žalobcovia neprodukovali ďalšie dôkazy.

76. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).